

واحد بهداشت حرفه ای

واحد بهداشت حرفه ای در آذر ماه سال ۱۳۹۵ در راستای برنامه های اعتبار بخشی بیمارستانها با تخصیص پست کارشناس بهداشت حرفه ای در مرکز امام رضا تاسیس گردید و هدف اصلی این واحد نوپا و جدید التاسیس افزایش سطح ارتقا سلامت شغلی پرسنل محترم این مرکز میباشد .
روز ۸ اردیبهشت مصادف با ۲۸ آوریل روز جهانی بهداشت حرفه ای میباشد .

تاریخچه بهداشت حرفه ای در جهان:

بهداشت حرفه ای شاخه ای از علم بهداشت است که با شناسایی ، ارزشیابی و کنترل عوامل زیان آور در محیط کار از بروز بیماریها و عوارضی که ممکن است توسط عوامل زیان آور فیزیکی ، شیمیایی ، بیولوژیکی ، ارگونومیکی بوجود آید ، جلوگیری می کند .

کنترل عوامل تهدید کننده سلامت در محیط کار تا حد زیادی از ظهور عواقب و عوارض بعدی شامل بیماریها و حوادث شغلی و رکود اقتصادی و کاهش بهره وری بعلت از کار افتادگی می کاهد برای اولین بار سقراط و ابوعلی سینا در آثار خود از دردهای شکمی قولنج مانند در بین کارگران نقاش نام برده اند که مسلماً" با سرب موجود در رنگهای مصرفی ارتباط داشته است .

پدیداری دانش بهداشت حرفه ای، به عنوان یک تخصص ویژه جدا از دیگر دانش ها، به نسبت تازه است، اما مفاهیم مطرح شده در این دانش از زمان های کهن مورد توجه بوده است.

چهارصد سال پیش از میلاد مسیح یقراط اثرات زیان آور مواجهه با سرب را شناسایی کرده و در نوشته هایش یاد می کند. در آن زمان عمدتاً از بردگان جهت مشاغل سخت استفاده می گردید و از آنجاکه حکومتها هیچگونه مسئولیتی در برابر بردگان نداشتند، بدیهی است که اقدامات خاصی نیز برای حل مشکلات آنها صورت نمی پذیرفت.

در نخستین سده پس از میلاد، پلنی (۲۳تن، ۷۹ب. م) که یک دانشمند رومی بود، از مئانه حیوانات یک ماسک تنفسی ساخت و کاربرد آن را برای کار در معادن پیشنهاد نمود.

در سال ۱۴۷۳ میلادی النبوگ Ulrich Ellenbog نخستین نشریه بهداشتی در مورد بیماریها و آسیب های شغلی را انتشار داد. او در این مجموعه در باره بیماریهای شغلی و صدماتی که در میان کارگران طلا شایع است مطالبی را به رشته تحریر در آورده است. در قرن شانزدهم آگریکولا (Agricola) و پاراسلوس (Paracelsus) در باره بیماری های شغلی کارگران ذوب آهن، فلزات و بیماری های معدنچیان و مسمومیت جیوه آثاری به جای گذارده اند. کتاب آگریکولا در سال ۱۵۵۶ یکسال بعد از مرگ او و کتاب پاراسلوس در سال ۱۵۶۷ منتشر شد.

بر اساس فعالیت های گوناگون برای بهبود شرایط محیط کار و نیز، جنبش های کارگری، در سال ۱۹۱۹، سازمان بین المللی کار (ILO) بر پا شد. پس از آن، به علت موفقیت هایی که امریکا در جنگ جهانی در زمینه تولید تسلیحات نظامی به دست آورد، نه تنها صنایع بلکه بهداشت حرفه ای در این کشور به سرعت رشد یافت. در آن زمان، شعار تبلیغاتی سازمان خدمات بهداشتی امریکا بر تندرستی کار گر تاکید داشت: "کارگر را سالم نگهدار تا خوب کار کند"

توسعه سریع صنایع و علوم در قرن بیستم و استفاده بشر از مواد گوناگون در مصارف صنعتی، از یک طرف بر تعداد و دامنه بیماری های ناشی از کار افزود و از طرف دیگر وسیله تحقیق و بررسی بر روی جلوگیری و درمان آنها را پیش فراهم نمود.
رشد اجتماعات کارگری و تشکیل اتحادیه ها، و سندیکاهای کارگری رانیز می توان از عوامل موثر در بهبود بهداشت محیط های کار دانست.

تاریخچه بهداشت حرفه ای در ایران :

شروع فعالیتهای رسمی در زمینه ایمنی و بهداشت کار در ایران به سال 1325 همزمان با تشکیل وزارت کار و امور اجتماعی و تدوین قانون کار بر می گردد. در سال 1337 قانون مزبور با اصطلاحات و تغییراتی بصورت قانون به تصویب رسید که در این قانون وظایف مربوط به ایمنی و بهداشت کار بعهده اداره کل بازرسی کار محول گردیده بود .

این وضعیت تا قبل از سال 1362 ادامه داشت تا اینکه پس از تشکیل جلسات متعددی کارشناس و جلب نظر وزارت کار و امور اجتماعی و وزارت بهداری وقت و پیشمهاد و تصویب نامه مورخه 1362/10/3 هیئت دولت و به منظور جلوگیری از دوباره کاری و ارتقاء کیفیت ارائه خدمات برای حفظ و بالا بردن سلامت شاغلین ، مسائل بهداشتی محیط کار و کارگران به وزارت بهداری محول گردید و انجام این وظیفه ، ابتدا واحدی تحت عنوان واحد بهداشت حرفه ای در دفتر کل خدمات بهداشتی ویژه تاسیس و سپس به اداره کل بهداشت حرفه ای تغییر نام یافت . اداره کل بهداشت حرفه ای در آن زمان مسئولیت حفظ و ارتقاء سطح سلامت نیروهای شاغل کشور در حرف مختلف را عهده دار گردید تا اینکه با تصویب قانون کار جدید در تاریخ آبانماه سال 1369 و به استناد ماده 85 این قانون وزارت بهداشت ، درمان و آموزش پزشکی عهده دار نظارت بر مسائل بهداشتی درمانی کارگران و محیط کار و وزارت کار و امور اجتماعی عهده دار نظارت بر ایمنی و حفاظت فنی کارگران گردید .

در حال حاضر مسئولیت نظارت و اجرای برنامه ها و طرحهای بهداشت حرفه ای در کشور بعهده مرکز سلامت محیط و کار وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی میباشد .

بهداشت حرفه ای

کمیته مشترک کارشناسان (WHO) و (ILO) در سال 1953 هدفهای بهداشت حرفه ای را این چنین بیان کرده اند :

1- تامین ، حفظ و ارتقای سطح سلامت جسمانی ، روانی و اجتماعی کارکنان همه مشاغل

2- پیش گیری از بروز بیماریها و حوادث ناشی از کار

3- انتخاب کارگر یا کارمند برای محیط و شغلی که از نظر جسمانی و روانی توانایی انجام آن را دارد یا به طور اختصار تطبیق کار با انسان